

Het munitiepark te Kwatrecht nog vol wolfijzers... en obussen

Naar beweerd wordt zou er in het munitiepark te Kwatrecht niet minder dan de lading van 90 militaire treinen bedolven zijn, toen de aftrekende Duitsers deze opslagplaats van de oorlog van 1914-1918 in de lucht deden vliegen. Gezien de grote verwoestingen welke er aangebracht werden, en men algemeen dacht dat alle munitie tot ontploffing gekomen was, maakte de Belgische legerleiding er een militair domein van, bracht de grond gelijk, plantte er honderden boompjes op en het « munitiepark » werd stilaan vergeten.

Met de jaren kwam er een prachtig bos tot stand, omringd door een brede en diepe wal. Het werd de geliefkoosde speelplaats van kinderen en de omwonenden hadden nooit brandhout te kort.

Tijdens de laatste oorlog werd er duchtig hout geplunderd en begon men zelfs te delven om koper te zoeken. Zo kwam men tot de vaststelling dat er zich nog een grote hoeveelheid niet-ontploffte obussen diep in de grond bevonden. Meteen werd Wetteven voor de eerste maal « garnizoenstad » en een detachement der ontminningstroepen kwam zijn intrek nemen in legerbarakken in het kamp. Décauville-spoortjes werden aangevoerd en in het bos kris en kras wegeltjes aangelegd met elk een benaming zoals « Steenstraetelaan », « IJzerlaan » e.d.m.

ONTMIJNING

Dan begon een levensgevaarlijk werk voor het handvol soldaten. De ontminning zal wellicht nog verschillende jaren duren, gezien over hectaren elk stukje grond tot 3 à 4 meter diep zorgvuldig dient omgespit te worden nadat alle bomen en struikgewas verwijderd zijn. De meest moderne graaf- en opruimingsmiddelen

van het leger mogen niet gebruikt worden wegens het grote gevaar er aan verbonden. Meter voor meter moet met de hand omgegraven worden, want niemand weet waar de obussen zitten en zij bevinden zich praktisch overal. Voor het ganse park bestaat geen enkel plan waarop een opeenhoping van munitie zou vermeld staan. Door de reeks ontploffingen werd alles dooreengegoid en zo diep bedolven dat er zelfs met geen detectors kan gewerkt worden.

OOK GEVAAR VOOR GASBOMMEN

Benevens het ontploffingsgevaar bestaat er nog het groot gevaar voor de gasbommen. Veel obussen bevinden zich nog in goede staat en dit dient vooral gezegd van de gasbommen. Op zekere plaatsen, waar de gasbommen opgestapeld worden, hangt er bestendig een geur van allerlei gassen, zodat de soldaten daar verplicht zijn met gasmaskers te werken. In de loop van verleden jaar stootte men zelfs op reukloze gasbommen. Men werd het eerst gewaar wanneer de soldaten naar het geneeskundig onderzoek gingen, wat op regelmatige tijdstippen gebeurt, en men vaststelde dat de longen in meer of mindere mate aangetast waren. Het garnizoentje werd vervangen en men kreeg speciale kleddij. Elke soort munitie wordt afzonderlijk opgestapeld. Handgranaten en bommen van klein kaliber worden ter plaatse in grote trechters tot ontploffing gebracht. Alle andere munitie wordt op geregelde tijdstippen per trein weggevoerd en in de diverse legerkampen tot ontploffing gebracht. De gasbommen, van de kleinste tot de grootste, worden per trein naar de Golf van Gasconje gevoerd, daar op schepen overgeladen, welke hun gevaarlijk goed overboord gooien in de Occaan.

TWEE EN EEN HALF MILLIOEN BOMMEN OPGEDOLVEN

Om zich een gedacht te vormen van de omvangrijkheid van dit park, de inhoud er van en de moeizame vordering der werken, volstaat het te zeggen dat tot op heden ongeveer 2,5 miljoen kg bommen, obussen, gasbommen en allerlei munitie bovengehaald werd op een tijdspanne van ongeveer drie jaar, en men heeft nog niet eens de helft van het park omgewoeld!

Onder het personeel hebben zich praktisch nog geen ongevallen voorgedaan, buiten de vergiftiging waarvan hoger sprake, tenzij in 't begin dezer maand, toen een korporaal gekwetst werd over het ganse lichaam, door een Mills-granaat die bij het opdelen voor zijn voeten ontplofte. Allen zijn beroepssoldaten welke reeds van in 1944 tot de ontminningsdiensten behoren. Hun bevelhebber, luitenant Guilmot, werd kort na de oorlog bij ontminningswerken het rechterbeen tot boven de knie afgerukt.